

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Modene 5 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

СПРЕЧЕНО УДАРАЊЕ, ОСТАЛО СУДАРАЊЕ

*Директор СЕШ поништио матуру коју је представник
Министарства оценио регуларном*

Испит зрелости, како се некад звала матура, а претпостављамо да би се требао звати и убудуће, јер он то, у суштини, и јесте, претворио се у једној од сомборских средњих школа у линч наставника од стране разјарених родитеља инструираних и наговорених од стране одељенског старешине. Како је тај одељенски старешина по струци професор за душу или по новој родној лингвистици педагошкиња, која уствари и не би могла по закону бити одељенски старешина, јасно је да се приликом доделе старешинства неко огрешио о закон, стога чуди, а можда и не, што је поменута колегиница знање употребила, не на добро одељења кога води и колега, већ га злоупотребљава шиканирајући, малтретирајући и мобингујући колеге већ дужи низ година.

Континуитет тог несрећног рада, негативног по цео колектив, десио се, недавно, на државној матури огледног одељења (надамо се да и ово понашање не спада у неку специфичну врсту огледа) када су ђаци, инструисани од разредне, очигледно неприпремљени за испит зрелости, листом попадали, а за последице тога оптужили комисију, боље речено председника испитне комисије, у кога је друштво и школа улагало три године да би га оспособило за овај важан посао и који је за свој досадашњи рад добио највеће оцене, који је у протеклом периоду био члан свих експертских тимова у Републици Србији за профил комерцијалисте, тренутно је вођа тима за писање уџбеника за предмет из овог профила, састављач задатака за матуру, и теоријску и практичну, и члан Експертске групе за побољшање квалитета наставе у обуци у виртуелним предузећима... и који је за свој рад добио највеће оцене од стране просветног саветника који је пратио рад поменуте колегинице.

Испит зрелости показао је „зрелост“ поменутог одељенског старешине која је, да подсетимо, у неколико наврата колегама забрањивала да пред њеним одељењем и у фази припреме, и у току две последње школске године, „више никад не спомињу матуру“, јер тиме, по њој, „негативно психолошки утичу на децу, те ће сва кривица пасти на професоре задужене за реализацију матуре ако они падну, јер су их наставници траумирали“. Дуга је листа колега које је мобинговала „колегиница“ одељенски старешина огледног одељења на различите начине, а све у циљу да преко туђих леђа обезбеди незаслужен успех овом одељењу. Посебно су драматични случајеви мобинга над колегиницама Трбовић, којој је на правди Бога преправљана (читај: отимана) оцена или над колегиницом Штакић, која је најурена из тог одељења на полугодишту завршне наставне године, а да буде горе, нису јој дозволили ни да буде, на предлог лица задуженог за спровођење матуре дежурни наставник на писменом делу испита, јер, Боже благи, и њено присуство иритира и траумира размажене огледне комерцијалисте. Свему овоме кумовало је нечињење од

стране директора, који је добро упознат са свим овим догађањима и који, из само њему знаних разлога, прећуткује мобинг или је можда и сам у њему саучесник.

Након што је део ученика пао на писменом делу, уследила је харанга и писанија непримереног садржаја о председници комисије за спровођење матуре, иако је она оценила само део присменог испита која је довела до инспекцијског надзора и у којој је инспекција одбила све наводе из тих писања. Наравно, ни то није зауставило разредну у намери да, или милом или силом, оствари свој наум да ђаци и без знања прођу на матури, па је исходovala да се у комисији нађе и њен супруг, иначе нестручан за овај посао, који је на сваки начин покушао да њеним миљеницима да више него дупло већи број бодова од стварно остварених на практичном делу матуре, како би прошли и како је председница комисије и представница Министарства просвете инсистирала да се поштује кључ добијен од Министарства. Због тога је и уследио нови притисак на комисију. Нажалост, он се и десио у оном готово драматичном облику, налик линчу, још у току исправљања радова других ученика, а предводио га је родитељ једног дечака, који је децидно, колегиници која се затекла у школи рекао да дошао да се физички обрачуна са председницом комисије.

Нејасно је, или је можда и јасно, ко је позвао родитеље и како су они могли бити већ након **10** минута у школи која је дислоцирана од места боравка тог човека готово **30** км. Из свега тога може се закључити да је напад био организован и да се само чекао повод, а он је био у чињеници да је супруг разредне, који је и сам за себе констатовао „да не предаје пословна писма и не зна како се пишу, али да зна како је у пракси“ изазвао расправу пред делом ученика о бодовању спорног рада. То што је изјавио и да обуку „за виртуелна предузећа није прошао и да није компетентан за ову чек листу“, није му сметало да за тај рад да оцену од **100** поена, иако су други професори и након ревизије пронашли свега **47**. Од разјарених родитеља, професоре и представницу Министарства, спасило је закључавање у кабинет док се није појавио директор, који је на волшебан начин приморио родитеље, који су се након тога разишли. Епилог је показао да је, уствари, већ тада пала одлука да се матура поништи, иако ни један правни разлог за то није постојао, већ само жеља да се удовољи одељенском старешини и, наравно, родитељима, јер су се и нека деца врло лоше осећала због непримереног понашања родитеља, а половина их се није ни жалила.

Јуче је ипак одржан (полу)тајни поновљени испит на коме су присуствовале колегинице из Економске школе из Куле, пошто је тенденциозно заобиђено Министарство просвете - Школска управа и саветница која је била на поништеној матури. Како је начелник Школске управе био службено у Београду, а помоћник министра у Мађарској, изостало је решавање по захтеву за заштиту законитости, коју је јуче Министарству упутио Синдикат. Како неслужбено сазнајемо, понављачима ни поновљена матура није помогла, и то што су они поново пали уопште више и није важно, важно је да су појединци кућу знања претворили у кућу страве и ужаса, што је и било за очекивати, јер је то само след негативних догађаја и насиља које се континуирано врши над професорима. Сва је „срећа“ да то ради професор хуманистичког предмета и осведочени НВО активиста, јер шта би тек било да колеге мобингује неки индустријски педагог?!

Као што више није ни важно то што из разреда поменуте одељенске старешинице сви професори беже „главом без обзира“ и што ће незналице и из других школа истерани ђаци завршити нашу, некад репрезентативну, школу. Важно је да ли ће насиља бити и убудуће? Како изгледа, сва је ствар да ће га и бити, јер после: ципеларења ученика од стране других ученика, искакања ученице са трећег спрата кроз прозор, убадања ученика од стране ученика маказама, па и неких других, још горих, већ одавно помало заборављених случајева, следеће то можемо очекивати је нешто још и горе. То што је професорица на почетку каријере са најбољим референцама завршила у сомборској „лудари“ није ни важно, јер то је, изгледа, и био циљ професорице за душу и целог овог последњег (да ли последњег) *судара*, као што су се неки угледни професори после претходних *судара* повукли у себе, очекујући да ће их директор заштитити, пошто је и овај случај показао колико је посао наставника безбедан и по физичко, а још више ментално здравље, а када свему томе доприносе *судари*, које воде психолози душе, то би се могло сматрати нападом боксера на лице које то није, односно на злоупотребу знања и умећа на штету друге стране. Стога ће Синдикат, када већ то није урадио Синдикат у школи, покренути тужбу за мобинг против одговорних и очекује да ће, сем у овом тексту поменутих 4-5 случаја мобинга, листа бити много дужа.

Нови Сад, 21.06.2011.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар НСПРВ и СрпС

